

Kotva

Jarní občasník Sociálně terapeutické dílny Kotva * 2025 * č. 58

**Největší poklad nenajdeš
v obchodě ani zakopaný
pod stromem, ale v srdci
věrných přátel.**

**Charita
Strážnice**

Pohlazení po duši

Vzpomínám, můj příteli, na naše někdejší procházky, kdy jsi mladý, pln síly, táhl vodítko. Vždy jsem se divil, jak může živá bytost tak usilovně kráčet a mít při tom do krku zaťatý obojek.

Dnes spolu kráčíme klidně bok po boku, jdu pomaleji, abys mě stačil, vodítko dávno nenesím.

Smál jsem se, když jsi jako štěně zlobil a skotačil, a když jsi dospěl, jako horlivý hlídač jsi střežil můj klid. Já celá ta léta klidně spal, protože jsem věděl, že uslyšíš každé šustnutí a probudíš mě.

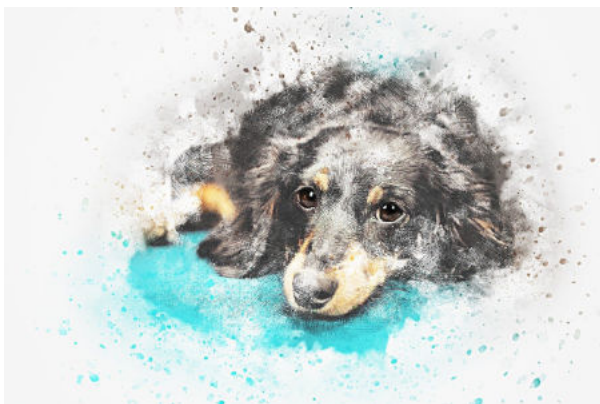
Jsem zmaten tím, že stárneš rychleji než já. Já jsem ve středním věku, kdežto z tebe je náhle kmet, aniž bych si všiml.

Jsi stařec a můj nejlepší přítel.

Je načase, starý brachu, lehnout si na slunce a odpočinout. Dovol, abych pečoval o tvoje potřeby, a neměj strach, že už nebudeš k užítku. Protože když se na mě podíváš, stále s důvěrou a nezaslouženým obdivem, cítím bezpodmínečnou lásku a připomínám si, že musím být lepším člověkem.

*Z knihy Co mě naučil
pes (Jack Canfield)*

vybrala Blanka.

Projekt Podpora vybraných služeb sociální prevence na území Jihomoravského kraje reg. číslo CZ.03.02.01/00/22_003/0000319 je spolufinancován z Evropského sociálního fondu plus a rozpočtu JMK. Činnost organizace je také finančně podporována Městem Strážnice, ORP Veselí n/Mor. a ORP Kyjov.

Děkujeme Vám!

U šálku čaje...

**Zeptali jsme se Ivanky, uživatelky
Kotvy:**

*Jaké roční období se ti nejvíce
líbí?*

Nejvíce se mi líbí jaro, protože už je teplo. Můžu chodit na procházky po lese nebo s přítelem chytat ryby. Mám ráda i večerní procházky, kdy svítí hvězdy.

*Posloucháš ráda hudbu? Pokud
ano, čím tě obohacuje?*

Ráda poslouchám metal a byla jsem i na koncertě na Slovensku v Trenčíně. Dále se mi líbí country. Můžu u oblíbené hudby i relaxovat.

Jaké jsou tvoje koníčky?

Moje záliba je hlavně ve vyšívání. Vyšívám různými stehy, nejraději křížkovým stehem, např. obrázky nebo polštářky. Ráda taky čtu knížky, převážně romantické, ale přečtu si i historické. Chodím i do kroužku, kde vyšíváme, pleteme a háčkujeme, nachází se v knihovně v Lipově. Kroužek bývá jednou za měsíc.

Cestuješ ráda?

Ráda jezdím po památkách. Cestuji s přítelem a byli jsme například ve skanzenu ve Strážnici a v Leopoldových lázních. Chystáme se ještě na Pálavu. Jezdíme nejradši autem.

Co ti přinesla docházka do Kotvy?

Hlavně mi přinesla to, že jsem mezi lidmi, nesedím pořád doma, mám tu kamarády a líbí se mi tady prostředí a co vyrábíme. V Kotvě se zdokonaluji v šití na stroji.

Za rozhovor děkuje šéfredaktorka Šárka

Bylo nebylo...

Na Vánoce jsme se v Kotvě chystali jako obvykle, uklízeli jsme a pekli cukroví, nazdobili stromeček, zpívali jsme koledy. Připravili jsme si oběd, bramborový salát a filé. Rozdali jsme si dárky a měli jsme moc příjemné posezení u stromečku. Všichni jsme dostali kalendář s fotkami z Kotvy, což nás velmi potěšilo. Mezi společnými dárky byl i kávovar a mnoho kuchyňských potřeb do naší kuchyně.

Dále jsme chystali pohoštění pro koledníky na Tříkrálovou sbírku. Připravili jsme i balíčky pro koledníky a pomáhali s kostýmy králů pro koledníky.

Ve středu 5. března jsme měli v Kotvě malé zpestření. Katka Janečková nám přivedla pejska, tříměsíční štěně, které se jmenuje Presík. Udělalo nám to velkou radost, starali jsme se o něho a vyvenčili ho, měl tu i své hračky.

Pomáhali jsme i na akci pro nábor dobrovolníků, která se jmenovala Dobrokafe. Klienti upekli buchtu, kterou nabízeli venku před charitním obchodem, a taky nalévali teplý čaj a kávu. Jen počasí nám moc nepřálo, pršelo a foukal studený vítr. Klienti se postupně po půl hodině střídali venku i s pracovníky Charity.

V Kotvě děláme spoustu věcí. K Velikonocům šijeme zajíčky a vyrábíme práníčka. Šijeme i taštičky a obaly na knížky. V keramické dílně tvoříme kočky a srdíčka. Technikou macramé vyrábíme panenky a tvoříme z hmoty FIMO. Muži drhali levanduli a připravovali andělíčky a srdce z překližky. Těšíme se na zahradu, až bude pěkné počasí. Na obálce vidíte fotku od Milady, zdobili doma kraslice.

Připravili Vašek a Iveta

Ohlédnutí za velikány

Eliška Junková

Byla známá a úspěšná československá automobilová závodnice.

Narodila se 16. listopadu 1900 jako Alžběta Pospíšilová v Olomouci a závodila na vozech Bugatti. Zpočátku byla spolujezdkyní svého manžela Čenka Junka. Ve 20. letech 20. století byla nejrychlejší ženou světa. Svou závodnickou kariéru ukončila roku 1928 kvůli smrti svého manžela, ale dále se věnovala organizační práci v motoristickém sportu. Například se podílela na přípravách výstavby brněnského Masarykova okruhu. Psala také do časopisu Za volantem a vydala knihu Má vzpomínka na Bugatti. Za své úspěchy si získala ocenění Zasloužilá mistryně sportu. V roce 2019 jí prezident Miloš Zeman udělil medaili Za zásluhy in memoriam.

Absolvovala olomouckou školu Pottingeum a v 16 letech začala pracovat v pobočce Pražské úvěrní banky. Zřízení této pobočky měl na starosti její manžel. Poté pracovali oba při další pobočce v Brně. Tam se vedle práce v bance věnovala studiu jazyků – angličtině, němčině, francouzštině a italštině a začala navštěvovat Janáčkovu hudební školu, kde byla žákyní Leoše Janáčka.

Po čase se oba vrátili do Prahy. Roku 1918 odjela na stáž do Francie.

Se svým manželem měli spolu syna Vladimíra Junka.

Po úspěších v závodech v cizině byla označována za královnu volantu.

Po skončení své závodní kariéry vycestovala na Srí Lanku a do Indie také s vozem Bugatti, kterou jí poskytl majitel této automobilky, pan Ettore Bugatti. Po příjezdu z cest se zapojila do motoristického života v Československu. Roku 1933 pracovala v sektoru pro výrobu pneumatik ve firmě Baťa. U toho zůstala až do svého odchodu do penze.

Eliška Junková zemřela v roce 1994 ve věku 93 let a je pochovaná na Vinohradském hřbitově v Praze.

Podle internetu připravil Petr H.

Vařili jsme...

Babiččiny květákové placičky

Květák vaře v mírně osolené vodě do změknutí, asi 10 minut. Nechte ho důkladně okapat, vložte do mísy a rozmačkejte šťouchadlem na brambory. Přidejte do mísy vejce. Osolte, opepřete, dochuťte kmínem, majoránkou a prolisovaným česnekem. Dobře promíchejte. Přidejte tolik strouhanky, aby směs byla kompaktní a daly se z ní tvarovat malé placičky. Placičky smažte na pánvi na rozpáleném oleji z obou stran dozlatova. Podávejte s tatarskou omáčkou, můžete i s vařenými bramborami.

Suroviny: 1ks květák rozebraný na růžičky, 2 vejce, strouhanka, sůl, pepř, kmín, majoránka, česnek prolisovaný, olej na smažení, tatarská omáčka, brambory vařené.

Vybrala Eliška

Tipy na výlet

Starina (vodná nádrž)

Starina je největší vodná nádrž na pitnou vodu na Slovensku, a zároveň je největším zdrojem pitné vody v střední Evropě. Nachází se v nejvýchodnějším cípe Slovenska, v severovýchodní části Zemplína na území okresu Snina, v katastru obce Stakčín. Při její výstavbě předcházelo vystahování 7 rusínských dedín, z důvodu ochranného pásma zdroje pitné vody, nad nádrží v 70. letech 20. století. Obce, které zanikly: Starina, Dara, Ostrožina, Ruské, Smolník, Velká Poľana, Zvala. Pocházím ze Sniny, a velmi tuto lokalitu doporučám.

Vybrala Nikola

Smích léčí

Jde Bernardýn a potká jezevčika: „Ahoj bernardýne, kam jdeš?“

Bernardýn odpoví: „S blechami k veterináři.“

Jezevčík si pomyslí: „To je zvláštní. Já mám blechy už půl roku a ještě mi neonemocněly.“

Ve škole se rozdává vysvědčení. K Pepíčkovi se sehne paní učitelka a tiše mu sdělí: „Dávala jsem ti to s odřenýma ušima!“

Pepíček jí nečekaně chytí za hlavu, otočí s ní doleva, doprava a říká: „No, ale už máte ty uši docela pěkně zahojené.“

Vybrala Marta

Kuriozity:

Po Brně kráčeli mamuti

Kosterní pozůstatky nejméně tří mamutů a nástroje jejich lovců ze starší doby kamenné vloni nečekaně našli archeologové při výzkumu nedaleko centra Brna. „Mamutí kosti byly do slova všude – úplně mamutí ráj!“ řekla nadšeně archeoložka. To, že Brno je moravská metropole, druhé největší město v České republice, nachází se v Jihomoravském kraji, vévodí mu katedrála svatých Petra a Pavla a tak dále, to ví každý. Možná jste však nevěděli, že územím Brna kráčeli mamuti. V brněnském pavilonu Anthropos můžete vidět mamuta v životní velikosti a navštívit výstavu Když Brnem táhli mamuti.

Podle internetu připravil Tomáš

Poslání sociálně terapeutické dílny Kotva: STD Kotva nabízí pomoc lidem s duševním onemocněním, kteří vlivem nepříznivé životní situace nemají možnost zařazení na otevřeném ani na chráněném trhu práce. Prostřednictvím každodenní pracovní činnosti podporujeme dodržování stanovených pravidel dané služby, posílení, obnovení a rozvíjení jejich schopností i dovedností, začleňování se do kolektivu a tak jim pomáháme k zapojování se do běžného života. Je určena osobám ve věku 16 až 64 let, žijícím ve Strážnici a dostupném okolí.

Zásady služby, kterými chceme kvalitu služby dosahovat: podporujeme důstojnost uživatelů, k uživatelům přistupujeme individuálně, zachováváme zásadu bezpečí, podporujeme uživatele v samostatnosti, soběstačnosti a sebedůvěře. Informace: služba je poskytována zdarma. Kontakt pro zájemce: tel. **733 741 845, 737 918 165**

Vydává: Sociálně terapeutická dílna Kotva, Charita Strážnice, nákladem 300 ks jako občasník. Ročník 17, duben 2025, č. 58.
Adresa redakce: Charita Strážnice, Kovářská 396, 696 62 Strážnice. Šéfredaktorka: Sárka, redakční rada: kolektiv uživatelů STD Kotva.
Zodpovídá: Bc. Jana Maňáková. e-mail: kotva@straznice.charita.cz, web: www.straznice.charita.cz Nепrodejné.